

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/45/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115202196
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1115202196.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Huszára a členiek senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci žalobcu: SHEA BEAT, a.s., so sídlom Tallerova 4, Bratislava, IČO: 36 658 022, právne zastúpený advokátom JUDr. Mariánom Ševčíkom, CSc., Nezábudková 22, Bratislava, proti žalovanému: Slovenská republika zastúpená Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, sídlo Pribinova 2, Bratislava, o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 9C/21/2015-183 zo dňa 11. apríla 2019 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
Žalovaný nemá voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zastavil konanie v časti o určenie, že základné právo žalobcu na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom OR PZ v Prievidzi v konaní vedenom pod ČVS: ORP-236/OEK-PD-2008 bolo porušené (výrok I.) , súd žalobu zamietol (výrok II.) a žalovanej strane náhradu trov konania nepriznal (výrok III.).

1.1. Rozsudok v časti čiastočného zastavenia súd prvej inštancie odôvodnil ustanovením § 145 ods. 2 C.s.p., nakoľko zo strany žalobcu prišlo na pojednávaní pred súdom k vypusteniu bodu I. petitu žaloby, čo bolo súdom prvej inštancie vyhodnotené ako čiastočné späťvzatie žaloby v časti určenia, že základné právo žalobcu na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom OR PZ v Prievidzi v konaní vedenom pod ČVS ORP-236/OEK-PD-2008 bolo porušené a preto konanie v tejto časti zastavil.

1.2. Na rozsudok v zamietajúcej časti uplatnil ustanovenia § 3, § 9, § 17 a § 19 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“) v znení zákona č. 412/2012 Z. z. účinného od 01.01.2013 z dôvodu, že keďže prechodné ustanovenia zákona č. 412/2012 Z.z. neustanovujú inak, platí pre určenie príslušného orgánu zásada lex posterior derogat priori (neskorší zákon ruší skorší). Na procesné úkony sa v súdnom konaní zásadne aplikuje procesné právo platné a účinné v čase uskutočnenia procesného úkonu. Na posúdenie nesprávneho úradného postupu aplikoval ustanovenia § 9 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. účinného od 01.01.2013, nakoľko v prechodných a záverečných ustanoveniach nie sú ustanovené žiadne pravidlá, pričom ide o čiastočne procesný predpis, v rámci ktorého platí princíp okamžitej aplikability. Ďalej uviedol, že vykonaným dokazovaním zistil skutkový stav podľa ktorého žalobca dňa 03.08.2006 uzavrel so spoločnosťou BOVAS spol. s.r.o. zmluvu o pôžičke, ktorej predmetom bolo poskytnutie finančných prostriedkov 165.969,59 € (5.000.000,- Sk) titulom pôžičky, ktorú sa dlžník zaviazal vrátiť v lehote do 6 mesiacov. Pre prípad omeškania bol dohodnutý úrok z omeškania vo výške 0,5% za každý deň omeškania. Dňa 03.08.2006 uzavrel žalobca a spoločnosť BOVAS spol. s.r.o. zmluvu o vyplňovacom práve k blankozmenke, ktorej predmetom bolo právo žalobcu vyplniť údaje nevyplnené na vlastnej

zmenke dlžníka vystavenej v prospech žalobcu. Dňa 19.09.2006 žalobca a spoločnosť BOVAS spol. s.r.o. uzavreli ďalšiu zmluvu o pôžičke, ktorej predmetom bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 9.626,23 € (290.000,- Sk) s mesačným úrokom 0,4 %, s lehotou splatnosti do 10 dní a úrokom z omeškania vo výške 0,5 % za každý deň omeškania. Dňa 19.09.2006 uzavrel žalobca so spoločnosťou BOVAS spol. s.r.o. aj zmluvu o vyplňovacom práve k blankozmenke, ktorej predmetom bolo právo žalobcu vyplniť údaje nevyplnené na vlastnej zmenke dlžníka vystavenej v prospech žalobcu. Dlžník v lehote dlh nespĺnil. Žalobca vyplnil chýbajúce údaje na blankozmenkách, deň splatnosti 14.03.2007 a zmenečné sumy 177.587,- € (5.350.000,- Sk) podľa prvej zmluvy a sumu 9.958,- € (300.00, Sk) podľa druhej zmluvy a zmenky predložil obchodnej spoločnosti BOVAS spol. s.r.o., avšak zo strany tejto spoločnosti prišlo k odmietnutiu plnenia. Dňa 15.11.2007 žalobca podal na Okresný súd Trenčín dva návrhy na vydanie zmenkového platobného rozkazu, ktoré boli vedené pod sp. zn. 57 Zm/36/2007 a 56 Zm/37/2007. Kúpnu zmluvou zo dňa 04.12.2007 previedla spoločnosť BOVAS spol. s.r.o. nehnuteľnosti vo vlastníctve spoločnosti Výrobnú halu, súp. č. XXX, postavenú na parcele č. XXXX/X s príslušenstvom Parcelu č. I (XXXX/X o výmere XXX K., zastavané plochy a nádvoria zapísané na LV č. XXXX, okres: N., obec: R., katastrálne územie: R. vedené vtedajšou Správou katastra Prievidza, toho času Okresný úrad Prievidza, Katastrálny odbor (ďalej len "nehnuteľnosť") na E. H., bytom N. XXXX/XX, XXX XX D.. Dňa 29.04.2008 došlo k predaju obchodného podielu obchodnej spoločnosti BOVAS a dňa 29.09.2010 došlo k výmazu obchodnej spoločnosti BOVAS spol. s.r.o. z Obchodného registra. Žalobca dňa 21.01.2008 podal na OR PZ v Prievidzi trestné oznámenie. Uznesením č. k. ORP-236/OEK-PD-2008 zo dňa 14.03.2008 bolo začaté trestné stíhanie za zločin poškodzovania veriteľa podľa ustanovenia § 239 ods. 1 písm. a), ods. 5 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa dopustil neznámy páchatel konajúci v mene spoločnosti BOVAS tým, že zmaril uspokojenie pohľadávky žalobcu. Dňa 31.05.2001 bolo trestné stíhanie prerušené. Žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 19.05.2015 požiadal žalobca Ministerstvo vnútra SR o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. za škodu spôsobenú vyšetrovateľom OR PZ v Prievidzi tým, že v trestnej veci vedenej pod ČVS: ORP-236/OEK-PD-2008 tým, že vyšetrovateľ nevzniesol obvinenie voči A.O. J.. a nezaistil účtovníctvo obchodnej spoločnosti BOVAS spol. s.r.o. Náhradu škody si uplatnil vo výške 187.545,64 €.

1.3. Súd prvej inštancie vyhodnotil, že žalobca sa od žalovaného domáha zaplatenia škody vo výške 177.587,47 €, ktorá mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom vyšetrovateľa v trestnom konaní vedenom pod ČVS: ORP-236/OEK-PD-2008. Žalovaný namietol nedostatok pasívnej vecnej legitímácie, nakoľko žaloba smerovala voči Ministerstvu vnútra SR, hoci Ministerstvo vnútra SR nie je subjektom voči ktorému je možné domáhať sa náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. Súd prvej inštancie má za to, že žalobca uvedený nedostatok žaloby odstránil, a to podaním označeným ako doplnenie žaloby zo dňa 02.10.2018, v ktorom riadne označil žalovanú stranu tak, že žalovaným je Slovenská republika v zastúpení Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky.

1.4. Prvoinštančný súd v prvom rade ú riešil námietku premlčania vznesenú žalovaným a dospel k záveru, že je dôvodná. Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. sa žalobca môže domáhať škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom v lehote 3 rokov od kedy sa o škode dozvedel. Žalobca mal vedomosť o vzniku škody v čase podania trestného oznámenia na OR PZ v Prievidzi dňa 21.01.2008. Pokiaľ sa žalobca domáha náhrady škody z dôvodu nevzniesenia obvinenia voči A. J.. a nezaistenia účtovníctva obchodnej spoločnosti BOVAS spol. s.r.o., zo žaloby vyplýva, že o uvedených skutočnostiach sa dozvedel dňa 25.02.2009, keď nahliadol do vyšetrovacieho spisu. Nárok voči žalovanému je teda dňom 25.02.2012 premlčaný. Žalobca však uplatnil svoj nárok žalobou až dňa 23.01.2015. Nie je možné použiť ustanovenie § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z., nakoľko žalobca požiadal o predbežné prerokovanie až dňa 09.03.2015, t. j. až po podaní žaloby na súde. Nárok žalobcu bol uplatnený až po uplynutí premlčacej doby.

1.5. Súd prvej inštancie taktiež skúmal splnenie podmienok zodpovednosti žalovaného za škodu. Podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z. z. štát za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom zodpovedá objektívne za súčasného splnenia troch podmienok: 1. že príslušný orgán štátu sa dopustil nesprávneho úradného postupu, 2. že poškodenému vznikla škoda, 3. že škoda je v príčinnej súvislosti s týmto nesprávnym úradným postupom. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania zistil, že prokurátorka Krajskej prokuratúry Trenčín sťažnosť žalobcu vyhodnotila v upovedomení zo dňa 21.09.2009, ktoré adresovala konateľke žalobcu, kde uviedla, že preskúmaním spisov bolo zistené, že vyšetrovateľ OR PZ, Úradu justičnej a kriminálnej polície Prievidza vo veci vykonáva vyšetrovacie úkony výsluchmi svedkov a zadovážovaním listinných dôkazov, súdnych rozhodnutí, zmlúv, tiež bol vo veci vypracovaný znalecký posudok z odboru ekonómie a manažment. Taktiež prokurátor Okresnej prokuratúry v danej veci aktívne koná, vec pravidelne sleduje a činnosť vyšetrovateľa usmerňuje

záväznými pokynmi, ktoré vyšetrovateľ priebežne plní. V ich činnosti neboli zistené žiadne prieťahy a nedostatky. Uznesenie o prerušení trestného stíhania prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza dňa 08.06.2011 vyhodnotil tak, že uznesenie o prerušení trestného stíhania vo veci ORP-236/OEK-PD-2008 možno považovať za zákonné. Dňa 15.08.2014 prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza vo svojom pokyne konštatoval, že preskúmaním spisu nezistil žiadne dôvody majúce za následok postup podľa § 228 ods. 5 Trestného poriadku, a nebol daný dôvod na pokračovanie trestného stíhania. Zo strany dozorujúceho prokurátora tak nebol v konaní vedenom pod ČVS: ORP236/OEK-PD-2008 konštatovaný nesprávny úradný postup vyšetrovateľa Policajného zboru, ktorý spočíval v nevznesení obvinenia konkrétnej osobe a v nezaistení účtovníctva spoločnosti BOVAS spol. s r.o. ako to vyžaduje ustanovenia § 9 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. V danom prípade absentuje konštatovanie nesprávneho úradného postupu, v príčinnej súvislosti s ktorým mala byť spôsobená škoda. Zo žaloby vyplýva, že nesprávny postup spočíva aj v nevznesení obvinenia Dušanovi K. Lehota 30 dní na vydanie uznesenia o začatí trestného stíhania, avšak netýka sa vydania uznesenia o vznesení obvinenia. Aj v prípade zaistenia účtovníctva spoločnosti BOVAS spol. s r.o. nemožno konštatovať, že existoval dostatok dôkazov na vznesenie obvinenia voči osobe A. J.. Neboli zistené ani žiadne prieťahy v konaní zo strany vyšetrovateľa k nevzneseniu obvinenia alebo nezabezpečenie účtovníctva.

1.6. Ďalšie podmienky, ktoré súd prvej inštancie skúmal sú vznik škody a príčinná súvislosť medzi vznikom škody a nesprávnym úradným postupom. Žalobca za škodu označil sumu 177.587,47 €, ktorú mu ako veriteľovi nevrátila spoločnosť BOVAS spol. s r.o. Podľa platnej judikatúry, R 55/1971, sa škodu chápe ujma, ktorá nastala alebo sa prejavuje v majetkovej sfére poškodeného a je možné ju objektívne vyjadriť v peniazoch. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetku poškodeného a predstavuje majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť na to, aby bol dosiahnutý stav existujúci pred vznikom škody. Súd prvej inštancie vyhodnotil, že neexistuje priama a bezprostredná príčinná súvislosť medzi údajným nesprávnym postupom a vzniknutou škodou, nakoľko tá vznikla nesplnením povinnosti zo strany dlžníka spoločnosti BOVAS spol. s r.o. Škoda nemohla vzniknúť v príčinnej súvislosti s postupom orgánov činných v trestnom konaní, nakoľko už v čase podania trestného oznámenia škoda existovala. Nesplnenie záväzkov zo strany dlžníka však nemožno dávať na ľarchu žalovaného, nakoľko tento nebol zmluvnou stranou obchodnoprávných vzťahov. V konaní nebola preukázaná podmienka vzniku škody ani podmienka príčinnej súvislosti medzi škodou a nesprávnym úradným postupom vyšetrovateľa. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na priznanie náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z.

1.7. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 C.s.p., v zmysle zásady úspechu strany vo veci. Žalovaný mal v konaní plný úspech, avšak žiadne trovy mu nevznikli, preto ich súd prvej inštancie nepriznal.

2. Rozsudok v celom rozsahu napadol v zákonom stanovenej lehote žalobca, ktorý sa podaným odvolaním domáhal zmeny napadnutého rozsudku tak, aby odvolací súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi vzniknutú škodu v celkovej výške 177.587,47 € s príslušenstvom.

2.1. K námietke pasívnej vecnej legitímácie v odvolaní žalobca uviedol, že s ňou sa vysporiadal súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 22.11.2018. S námietkou predčasnosti sa súd prvej inštancie vysporiadal v dobe podania žaloby, a to výzvou na doplnenie žaloby o zaslanie listiny. Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody - zaslanie odpovede zo dňa 19.05.2015, bolo súdu prvej inštancie zaslané, čím odpadol dôvod na odmietnutie žaloby. Žalovaný súd zavádzal v tvrdení, že poskytnutá pôžička nebola zúčtovaná v účtovníctve žalobcu ani spoločnosti BOVAS, nakoľko účtovníctvo žalobcu bolo podkladom pre vypracovanie znaleckého posudku. Účtovníctvo spoločnosti BOVAS spol. s r.o. nebolo zaistené. Vyjadrenie prokurátora zo dňa 07.12.2018 bolo vyhotovené účelovo pre potreby žalovaného. Je irelevantné a nekorešponduje s ďalšími listinami Okresnej prokuratúry v Prievidzi. Prokurátor opomína účelové nesplnenie pokynov dozorujúceho prokurátora vyšetrovateľom a nezaistenie kľúčového dôkazu, účtovníctva spoločnosti BOVAS, spol. s r.o. hoci pokyn prokurátora je pre vyšetrovateľa vždy záväzný. Žalovaný sa snaží o zbavenie zodpovednosti odkazom na to, že žalobca mal podať obchodnoprávnu žalobu, avšak tá bola žalobcom podaná. Kým bolo rozhodnuté, dlžník sa zbavoval majetku za účelom poškodenia veriteľa. Súd prvej inštancie nemohol rozhodnúť v prospech žalovanej strany, nakoľko mu absentujú všetky listiny. Súdu prvej inštancie nebol zaslaný kompletný vyšetrovací spis.

2.2. K námietke premlčania žalobca uviedol, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil dôkazy. Škoda nevznikla pred podaním trestného oznámenia. Škoda vznikla tým, že vyšetrovateľ nekonal tak, aby zabránil konať dlžníkovi v marení uspokojenia pohľadávky veriteľa. Skutočnosť, že osoba konajúca v mene dlžníka, konala v rozpore so záujmami potvrdil aj rozsudok Okresného súdu Prievidza zo dňa 28.03.2011, sp. zn. 17C/155/2009 a listina z vyšetrovacieho spisu pod č. XXX. Žalobca si uplatňuje

škodu od 30.07.2014, kedy došlo k nahliadnutiu žalobcu do trestného spisu a zabezpečeniu fotokópií listín, preukazujúcich definitívne zmarenie možnosti uplatňovania škody v trestnom konaní. Teda dňom 30.07.2014 plynie premlčacia doba.

2.3. Žalobca tiež namietal, že vyšetrovateľ podnikol kroky k zaisteniu účtovníctva až 5 dňoch odo dňa vykonaného operatívneho šetrenia, kedy došlo k vydaniu len 1 ks pečiatky a 1 ks šanónu spoločnosti BOVAS spol. s.r.o. Ďalej žalobca uviedol, že od prerušenia trestného stíhania neboli zo strany vyšetrovateľa vykonávané úkony, čím porušuje Trestný poriadok. Súd prvej inštancie nepostrehol, že ak je konanie prerušené, predpokladá sa, že vyšetrovateľ bude vykonávať šetrenia za účelom odpadnutia dôvodu. Ďalej súd prvej inštancie nepostrehol, že previerka bola vykonaná len v priestoroch J. P. XXC v N., i keď sídlo je zapísané na ulici Q. XX C. R.. Obe budovy boli vo vlastníctve podozrivého A. J..., teda mohli byť vykonané úkony na zabezpečenie majetku. Nesprávny úradný postup vyšetrovateľa spočíval v tom, že napriek tomu, že listinnými dôkazmi bolo preukázané, že osoba konajúca v mene dlžníka naplnila skutkovú podstatu trestného činu, nebolo voči tejto osobe vznesené obvinenie. Z podstaty trestného činu poškodzovania veriteľa vyplýva povinnosť zabezpečiť účtovníctvo. Následky uvedených nesprávnych úradných postupov mohli byť napravené ešte v čase, keď sa operatívnu-pátracou činnosťou priestorov zistilo účtovníctvo, ktoré sa na mieste malo zistiť, napriek tomu zaistené nebolo a tým bolo umožnené tak jeho zmiznutie, čím sa zmarilo vyšetrovanie a tým si nemohol v trestnom konaní uplatňovať náhradu škody, ktorá mu mohla byť priznaná v odsudzujúcom rozsudku.

3. Žalovaný sa písomne vyjadril k podanému odvolaniu žalobcu a navrhol, aby odvolací súd odvolanie zamietol alebo odmietol.

3.1. Žalovaný považoval odvolanie voči výroku I. a III. za neprípustné. Pokiaľ ide o výrok I., ktorým prišlo k čiastočnému zastaveniu na základe späťvzatia, tak tu žalovaný uvádza, že späťvzatie žaloby nemožno odvolať. Súd prvej inštancie sa správne vysporiadal s požiadavkou žalobcu, že vypúšťa bod I. petitu žaloby. Žalovaný sa stotožňuje s postupom súdu prvej inštancie. Je neprípustné, aby žalobca v odvolaní napádal svoj vlastný dispozičný úkon. Pokiaľ ide o výrok III., ktorý sa týka nároku na náhradu trov konania, tak v tejto časti je odvolanie neprípustné, nakoľko uvedený výrok nebol vydaný v neprospech žalobcu, odvolanie môže podať len strana v neprospech, ktorej bolo rozhodnutie vydané.

3.2. Žalovaný namietal, že v odvolaní žalobcu absentuje spôsobilý odvolací dôvod, tak ako to vyžaduje ustanovenie § 365 ods. 1 C.s.p. a preto má za to, že odvolanie žalobcu je neprípustné. Odvolanie bolo podané nedôvodne, nakoľko nebolo preukázané kumulatívne naplnenie podmienok pre vznik nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. Žalovaný sa nestotožňuje s názorom a tvrdeniami žalobcu v odvolaní. Napadnutý rozsudok je vecne aj právne správny a náležite odôvodnený a zrozumiteľný a vychádza z riadne zisteného skutkového stavu. Žalovaný považoval odvolanie za zmätočné, nakoľko žalobca sa vyjadruje k námietke pasívnej vecnej legitímácie, hoci táto bola v napadnutom rozsudku súdom prvej inštancie vyriešená tak, že na strane žalovaného bola uvedená vada odstránená a pasívna vecná legitímácia žalovaného je daná. Ďalej uviedol, že zákon č. 514/2003 Z. z. obligatórne stanovuje prejednanie nároku na náhradu škody v prípadoch, keď ku škode došlo protiprávnym rozhodnutím, rozhodnutím o väzbe, treste alebo ochrannom opatrení, ako aj nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody na príslušnom súde je, že predmetný nárok žalobcu na náhradu spôsobenej škody bolo nutné vopred, na základe písomnej žiadosti, predbežne prerokovať s príslušným orgánom. Žalobca podal svoju žalobu na súde dňa 23.01.2015 a žiadosť o predbežné prerokovanie jeho nároku bola príslušnému orgánu doručená až dňa 09.03.2015. Nedostatkom žaloby bola jej predčasnosť. Žalobca evidentne nespĺnil zákonný predpoklad predbežného prerokovania nároku s príslušným orgánom na základe písomnej žiadosti ešte pred samotným podaním žaloby na súd. Dôkazné bremeno tu zaťažuje žalobcu.

3.3. Žalovaný naďalej trval na vznesenej námietke premlčania celého žalobcom uplatneného nároku na náhradu škody a nestotožnil sa s argumentáciou žalobcu vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania uplatneného nároku, nakoľko nie je správna a nevychádza zo skutkového stavu veci. Nakoľko si žalobca odvodzuje nárok od nesprávneho úradného postupu vyšetrovateľa, ktorý nevzniesol obvinenie konkrétnej osobe a nezabezpečil kompletne účtovníctvo spoločnosti BOVAS, spol. s.r.o. a zároveň malo prísť k vykonaniu domových prehliadok a iných priestorov alebo pozemkov v rozpore s ustanoveniami Trestného poriadku, tak najneskôr dňa 25.02.2009 musel mať o nich vedomosť. Tento deň mu bolo umožnené nahliadnuť do spisu. Trojročná subjektívna premlčacia doba mu začala plynúť dňa 26.02.2009. Žaloba bola podaná po uplynutí premlčacej doby. Neobstojí tvrdenie, že sa dozvedel skutočný dôvod prerušenia vyšetrovania až dňa 30.07.2014. Zo žaloby nepochybne vyplýva,

že skutočnosti, od ktorých odvodzuje svoj nárok na náhradu škody sú dané už dňom 25.02.2009. Skutočnosti uvedené v žalobe si žalobca nemôže v odvolaní dotvárať.

3.4. Súd prvej inštancie podľa žalovaného správne vyhodnotil, že nie sú splnené podmienky na priznanie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. V rámci predmetného konania nebol dozor vykonávajúci prokurátorom ani jemu nadriadeným prokurátorom konštatovaný nesprávny úradný postup, žiadne prieťahy v konaní, rozpor so zákonom či nečinnosť vyšetrovateľa alebo prokurátora. Vyšetrovateľ ako aj dozor vykonávajúci prokurátor postupovali v súlade so zákonom, teda ich úradný postup bol zákonný a správny. Už v roku 2009 bol žalobca upozornený dozorujúcim prokurátorom na uplatnenie nároku v obchodnoprávnom spore. Nesplnenie povinnosti dlžníkom nemôže zakladať objektívnu zodpovednosť štátu. Žalobca nepredložil doklady svedčiace o netotožnosti obsahu spisu s jeho spisovým prehľadom, na základe čoho nie je možné tvrdiť, že fotokópia spisu nie je totožná s jeho originálom. Nie je pravdou tvrdenie žalobcu o tom, že sa preukázalo, že vo vyšetrovacom spise chýbajú listiny a že dozor vykonávajúci prokurátor zistil pochybenia, nakoľko žiaden kontrolný orgán žalovaného ani dozor vykonávajúci prokurátor či jemu nadriadený prokurátor toto nekonštatovali. Prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza v liste sp. zn. 2Pv/285/08/3307-76 zo dňa 15.08.2014 jednoznačne poukázal na to, že vyšetrovateľ v rámci dokazovania vykonal všetky dostupné kroky k zabezpečeniu účtovníctva, ktoré však neboli úspešné. Prokurátor nekonštatoval žiadnu nečinnosť vyšetrovateľa, rozpor so zákonom alebo akýkoľvek nesprávny úradný postup. Predmetom tohto konania nie je posudzovanie procesných postupov orgánov činných v trestnom konaní, ale meritom veci je posudzovanie kumulatívneho splnenia zákonných podmienok pre priznanie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. V žiadnom štádiu trestného konania neboli zo strany dozor vykonávajúceho prokurátora zistené a tiež zo strany kontrolných orgánov žalovaného konštatované prieťahy v konaní ani nesprávny úradný postup, čím žalobca nepreukázal splnenie prvého zákonného predpokladu pre priznanie nároku na náhradu škody. V nadväznosti na uvedené žalovaný uviedol, že neexistuje ani priama a bezprostredná príčinná súvislosť medzi údajným nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Škoda žalovanému vznikla nesplnením záväzku dlžníkom spoločnosťou BOVAS spol. s r.o. a nie postupom orgánov činných v trestnom konaní. Škoda nemohla ani vzniknúť postupom orgánov činných v trestnom konaní, nakoľko škoda v tom čase už existovala. Žalovaný nebol zmluvnou stranou predmetných obchodnoprávnych vzťahov, do ktorých obe spoločnosti vstupovali dobrovoľne.

4. Žalobca v replike uviedol, že žalovaný sa na pojednávaní nevedel vyjadriť prečo nereagoval na písomné návrhy žalobcu, aby bola vec predbežne prejednaná a zároveň, že trvá na odvolaní.

5. V duplike žalovaný uviedol, že vyjadrenie žalobcu je zmätočné a právne irelevantné, žalobca ním nereagoval na argumentáciu žalovaného uvedenú v jeho vyjadrení. Žalobca predmetným vyjadrením nepreukázal dôvodnosť svojho nároku. Otázka predbežného prejednania bola náležite objasnená.

6. Podľa § 470 ods. 1 prechodných ustanovení zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok platného a účinného od 1.7.2016 / ďalej len „C.s.p.“/ ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd preskúmal a prejednal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

8. Civilný sporový poriadok v ustanovení § 387 ods. 2 dáva odvolaciemu súdu možnosť, v prípade, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia sa v odôvodnení obmedziť len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Podľa § 145 ods. 2 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

9.1. Podľa § 146 ods. 1 C.s.p., súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

9.2. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil úkon žalobcu na pojednávaní dňa 22.11.2018, ktorým na pojednávaní vypustil bod I. petitu žaloby ako čiastočné späťvzatie žaloby. Nakoľko späťvzatie žaloby je dispozičným úkonom žalobcu, ktorým žalobca upravuje svoj žalobný návrh, bolo povinnosťou súdu konanie vo veci samej v tejto časti zastaviť. Odvolanie žalobcu voči výroku napadnutého rozsudku,

ktorým prišlo k čiastočnému zastaveniu konania je nedôvodné, nakoľko súd prvej inštancie postupoval správne keď vyhodnotil úkon žalobcu ako späťvzatie a v súlade s ustanovením § 145 ods. 2 C.s.p. správne konanie v tejto časti zastavil a preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. ako vecne správny potvrdil.

10. Podľa § 1 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z., tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.

10.1. Podľa § 3 ods. 1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z. z., štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

10.1. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

10.3. Podľa § 4 ods. 1 písm. b) zákona č. 514/2003 Z. z., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods., koná v mene štátu Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru a prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora.

10.4. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky

10.5. Podľa § 9 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z., pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu vyšetrovateľa Policajného zboru, povereného príslušníka Policajného zboru, vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia žiadosti o preskúmanie postupu vyšetrovateľa Policajného zboru, povereného príslušníka Policajného zboru, vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy prokurátorom.

10.6. Podľa § 9 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

10.7. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa §4 a 11.

10.8. Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

10.9. Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

11. Po oboznámení sa s obsahom spisu má odvolací súd zato, že preskúmanej veci rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie súdneho rozhodnutia v zmysle § 220 C.s.p., pretože súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav primeraným spôsobom opísal priebeh konania a stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, citoval vyššie uvedené ustanovenia zákona č. 514/2003 Z.z. ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery o nedôvodnosti žaloby, keď dospel k správnym právnym záverom dôvodnosti námietky premlčania vznesenej žalovaným a k záverom, že v danom prípade neboli splnené podmienky na priznanie nároku na náhradu škody. Súd prvej inštancie vyššie prijaté právne závery primerane vysvetlil a z odôvodnenia jeho rozsudku nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Súd prvej inštancie teda svoje rozhodnutie patričným spôsobom odôvodnil (§ 220 ods. 2,3 C.s.p.) na ktoré odôvodnenie poukazuje aj odvolací súd a s ktorým sa s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 C.s.p. stotožňuje.

12. Za nedôvodné považuje odvolací súd námietky žalobcu ohľadne nesprávneho vyhodnotenia námietky premlčania uvedené v odvolaní. Na premlčanie nároku na náhradu škody, ktorá bola spôsobená nesprávnym úradným postupom je možné uplatniť len subjektívnu trojročnú premlčaciu lehotu, ktorá podľa ustanovenia § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 začína plynúť odo dňa keď sa poškodený dozvedel o vzniku škody. Škoda, ktorá mala žalobcovi vzniknúť, t. j. zmenšenie jeho majetku spočíva v nevrátení požičanej sumy vo výške 177.587,47 €. Blankozmenky vyplnené žalobcom na základe zmlúv o vypíňacom práve žalobcom mali ako dátum splatnosti stanovený na deň 14.03.2007. Teda už dňa 15.03.2007 ak nebola dlžná suma uhradená, tak už týmto okamihom malo prísť k vzniku škody tvrdenej žalobcom. Teda v čase podávania trestného oznámenia už žalobca vedel, že u neho nastala škoda, t. j. prišlo u neho k zmenšeniu majetku. Odvolací súd dáva taktiež súdu prvej inštancie za pravdu, že nakoľko si žalobca uplatňuje náhradu škody spôsobenú nesprávnym úradným postupom vyšetrovateľa, ktoré spočívalo v nevznesení obvinenia voči A.Š. J.. a nezaistenia účtovníctva spoločnosti BOVAS spol. s.r.o, tak o tejto skutočnosti mal žalobca vedomosť odo dňa 25.02.2009 kedy nahliadol do spisu. Sám žalobca v podanej žalobe uvádza, že po nahliadnutí do vyšetrovacieho dňa 25.02.2009 spisu zistil, že nebol splnený pokyn prokurátora na zaistenie účtovníctva spoločnosti BOVAS spol. s.r.o. Teda je nepochybné, že žalobca na základe vlastných tvrdení, mal vedomosť o ním tvrdenom nesprávnom úradnom postupe po nahliadnutí do vyšetrovacieho spisu a to dňa 25.02.2009. Týmto dňom nadobudol vedomosť o ním prezentovanom nesprávnom úradnom postupe, ktorým mu mala vzniknúť škoda a trojročná premlčacia doba uplynula dňa 25.02.2012. Ak bola žaloba podaná dňa 23.01.2015, tak v takom prípade je zrejmé, že bola podaná po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Na tomto mieste sa odvolací súd musí vyjadriť k odvolacej námietke žalobcu, že o definitívnom zmarení sa dozvedel až nahliadnutím do spisu dňa 30.07.2014. Toto tvrdenie odporuje tvrdeniam uvedeným v žalobe, z ktorej je nepochybné zrejmé (č.l. 6 spisu), že žalobca mal vedomosť o nezabezpečení účtovníctva a nevznesení obvinenia už nahliadnutím dňa 25.02.2009. Z podanej žaloby je síce zrejmé, že k nahliadnutiu do spisu prišlo aj dňa 30.07.2014, avšak zo žaloby je zrejmé, že nie nahliadnutím do spisu dňa 30.07.2014 sa dozvedel o ním uvádzanom nesprávnom postupe dozvedel, ale dozvedel sa o ňom už nahliadnutím dňa 25.02.2009. Žalobca touto námietkou v odvolaní nijako nevyvrátil, že o nesprávnom úradnom postupe vedel zo skoršieho nahliadnutia do spisu, iba sa snaží posunúť začiatok premlčacej doby, čo je však v rozpore s tvrdeniami uvádzanými v žalobe.

13. Odvolací súd v súlade so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že v danom prípade nie sú kumulatívne splnené podmienky na priznanie nároku na náhradu škody ktorými sú vznik škody, nesprávny úradný postup a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody a preto sú námietky žalobcu aj v tomto smere právne irelevantné. Problematický je vznik samotnej škody. Škodu, ktorú si uplatňuje žalobca vznikla z neuhradenia sumy, ktorá vznikla zo zmluvy o pôžičke, ktorá bola uzavretá medzi žalobcom a spoločnosťou BOVAS spol. s.r.o. K zmenšeniu majetku u žalobcu prišlo preto, lebo zmluvný partner žalobcu obchodnom záväzkovom vzťahu si nesplnil svoju povinnosť. V obchodných záväzkových vzťahoch je vždy zobrať na zreteľ aj určité riziko, že zmluvný záväzok nebude možné splniť a zmluvná strana môže utrpieť stratu.

13.1. Pokiaľ ide o nesprávny úradný postup, tak zákon v ustanovení § 9 ods. 3 zákona č. 514/2003 je pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu potrebné vychádzať z výsledkov vybavenia žiadosti

o preskúmanie postupu vyšetrovateľa. Vybavenie žiadosti o preskúmanie postupu vyšetrovateľa je povinný preukázať žalobca. Po preskúmaní súdneho spisu je zrejmé, že žalobca opiera svoje tvrdenia o nesprávnom úradnom postupe z pokynov prokurátora vyšetrovateľovi (č. I. 31, 32, 37 spisu), avšak súčasťou žaloby ani príloh, ani neskorších podaní žalobcu nebol predložený doklad preukazujúci vybavenie žiadosti o preskúmanie postupu vyšetrovateľa. V danom prípade, žalobca uvedenú skutočnosť nepreukázal. Práve žalovaný súdu preukázal, že prokuratúrou nebolo konštatované, žeby zo strany vyšetrovateľa prišlo k nesprávnomu úradnému postupu ani k vzniku prieťahov (č.l. 145 spisu), toto potvrdenie vychádzalo z upovedomenia Krajskej prokuratúry v Trenčíne sp. zn. 1KPt 923/08-32 zo dňa 21.09.2009, ktorým bol preskúmaná zákonnosť postupu vyšetrovateľa a dozorujúceho prokurátora a vyznenie prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza. zo dňa 15.08.2014, ktorým bol preskúmaný postup vyšetrovateľa. Na základe týchto vyjadrení žalovaný preukázal, že v trestnom konaní neboli zistené pochybenia vyšetrovateľa.

13.2. V danom vzťahu nebola daná ani príčinná súvislosť medzi škodou a prezentovaným nesprávnym úradným postupom. V prípade, ak by aj súd prvej inštancie vyhodnotil, že prišlo k vzniku nesprávneho úradného postupu, tak nie je daná príčinná súvislosť medzi vznikom škody a nesprávnym postupom. Nesprávny úradný postup nemá vplyv na vznik škody z titulu nevrátenia pôžičky. Uvedená škoda už existovala v čase podania trestného oznámenia a teda aj v čase žalobcom uvádzaného nesprávneho postupu ale samotné nevznesenie obvinenia a nezaistenie účtovníctva nijakým spôsobom nespôsobila žalobcovi škodu. Žalobcova škoda, teda zmenšenie jeho majetku bolo v príčinnej súvislosti s nespĺnením súkromnoprávneho záväzku. Štát nezodpovedá za škodu, ktorá mala vzniknúť neplnením si záväzkov. Ani vznesenie obvinenia ani zaistenie účtovníctva by nemali za následok, žeby mohla byť žalobcova suma uhradená.

14. Odvolací súd záverom považuje za potrebné uviesť, že mu nie je zrejmé, prečo sa žalobca v podanom odvolaní vyjadruje k nedostatku pasívnej legitímácie žalobcu, keďže súd prvej inštancie vyhodnotil pasívnu legitímáciu v prospech žalobcu a v tomto smere sú námietky žalobcu úplne bezdôvodné. Rovnako to platí aj čo sa týka predčasnosti žaloby, nakoľko súd prvej inštancie nezamietol žalobu z dôvodu, že žaloba bola podaná predčasne a preto nie je dôvod, aby sa k tomu odvolací súd osobitne vyjadroval. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu, že listina Okresného prokurátora zo dňa 07.12.2018 je účelová v prospech žalovaného, uvedené nebolo zo strany žalobcu ničím nepreukázané, rovnako ako skutočnosť žeby vyšetrovací spis predložený súdu prvej inštancie nebol kompletný. Odvolací súd súhlasí s tým, že žalobca preukázal súdu, že boli v priebehu trestného konania vydané pokyny prokurátora vyšetrovateľovi na zaistenie účtovníctva spoločnosti BOVAS spol. s r.o.. Prešetrenie postupu vyšetrovateľa bolo robené Okresnou prokuratúrou Prievidza, ako aj Krajskou prokuratúrou Trenčín a tieto nezistili nesprávnosti v postupe vyšetrovateľa ani k vzniku prieťahov.

14.1. Ďalšími námietkami žalobcu uvedených v odvolaní ohľadom neskorých krokov k zaisteniu účtovníctva spoločnosti BOVAS, spol. s r.o., porušovania Trestného poriadku orgánmi činnými v trestnom konaní po prerušení konania alebo posúdenia dôvodnosti vznesenia obvinenia voči Dušanovi K. sa odvolací súd opätovne nezoberal, keď tieto nie sú spôsobilé privodiť iné právne hodnotenie stavu veci. Ústavný súd vo svojich rozhodnutiach konštantne pripomína a odvolací súd sa s týmto v plnej miere stotožňuje, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo strán konania na spravodlivé súdne konanie (napr. IV. ÚS 115/03, II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, IV. ÚS 112/05).

15. Odvolací súd zo všetkých vyššie uvedených dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vrátane závislého výroku o náhrade trov konania ako vecne správny potvrdil. podľa § 387 ods. 1,2 C.s.p.

16. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.. Nakoľko odvolací súd odvolaniu žalobcu nevyhovел a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil, mal žalovaný v odvolacom konaní plný úspech a vznikol mu voči žalobcom nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, bola v konaní pasívna a podľa obsahu spisu jej v odvolacom konaní ani žiadne trovy nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris). Ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodnúť

priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva. (Pozri Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7 Cdo 14/2018). Vzhľadom na uvedené, keďže z obsahu vyplýva, že žalovanému aj vzhľadom na jeho postavenie v konaní trovy nevznikli, rozhodol odvolací súd tak, že žalovaný nemá voči žalobcom nárok na náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. nebude potrebné súdom prvej inštancie rozhodnúť samostatným uznesením.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého inštancie,

b/ dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého inštancie,

c/ dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého inštancie (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).